

de 5 d'octubre de 2004, per la qual es modifiquen els annexos II, III, IV i V de la Directiva 2000/29/CE del Consell.

Posteriorment, ha estat modificada per la Directiva 2005/15/CE de la Comissió, de 28 de febrer de 2005, per la qual es modifica l'annex IV de la Directiva 2000/29/CE del Consell, relativa a les mesures de protecció contra la introducció a la Comunitat d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals i contra la seva propagació a l'interior de la Comunitat.

De conformitat amb l'habilitació que estableix la disposició final segona del Reial decret esmentat, mitjançant la present Ordre s'incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2005/15/CE.

En l'elaboració d'aquesta disposició han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, dispo:

Article únic. *Modificació de l'annex IV del Reial decret 58/2005.*

L'annex IV del Reial decret 58/2005, de 21 de gener, pel qual s'adopten mesures de protecció contra la introducció i la difusió en el territori nacional i de la Comunitat Europea d'organismes nocius per als vegetals o productes vegetals, així com per a l'exportació i el trànsit cap a països tercers, queda modificat d'acord amb el que disposa l'annex d'aquesta Ordre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 de març de 2005.

ESPINOSA MANGANA

ANNEX

1. A l'annex IV, part A, secció I, punt 2, al final de la columna de la dreta s'hi afegeix el paràgraf següent:

«El primer guió, en què s'especifica que els embalatges de fusta han d'estar fabricats amb fusta en rotllo escorçada, només és aplicable a partir de l'1 de març de 2006.»

2. A l'annex IV, part A, secció I, punt 8, al final de la columna de la dreta s'hi afegeix el paràgraf següent:

«La primera línia de la lletra a), en què s'especifica que els embalatges de fusta han d'estar fabricats amb fusta en rotllo escorçada, només és aplicable a partir de l'1 de març de 2006.»

MINISTERI DE L'INTERIOR

4573 *REIAL DECRET 307/2005, de 18 de març, pel qual es regulen les subvencions en atenció a determinades necessitats derivades de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica, i s'estableix el procediment per a la seva concessió.* («BOE» 67, de 19-3-2005).

La Constitució espanyola recull, a l'article 149.1.29a, la seguretat pública com a competència exclusiva de l'Estat.

Vinculat a aquest concepte de seguretat pública hi ha la protecció civil, la qual ha estat objecte de regulació a través de la Llei 2/1985, de 21 de gener, sobre protecció

civil, que la identifica doctrinalment com a «protecció física de les persones i dels béns, en situació de greu risc col·lectiu, calamitat pública o catàstrofe extraordinària, en la qual la seguretat i la vida de les persones poden perillar i sucumbir massivament», i que implica totes les administracions públiques, amb els seus recursos materials i humans. D'aquesta manera, es configura un sistema en el qual les diferents administracions públiques tenen atribuïdes competències en matèria de protecció civil i s'atorga a l'Administració de l'Estat un paper concurrent i subsidiari respecte d'aquestes.

Sobre això, l'esmentada Llei 2/1985, de 21 de gener, diferencia, d'una banda, les accions preventives i, de l'altra, les actuacions «a posteriori» tendents a la protecció i l'auxili de persones i béns en els casos en què les esmentades situacions es produeixin. En aquest marc protector hi ha la conveniència d'articular un sistema d'ajudes paliatives de la situació de necessitat en la qual hi pot haver els col·lectius que han rebut les conseqüències dels fets desencadenants de la situació d'emergència.

En l'àmbit competencial de la protecció civil que s'atribueix al Ministeri de l'Interior, el Reial decret 692/1981, de 27 de març, sobre la coordinació de mesures amb motiu de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica, disposa, a l'article 2, que correspon a aquest departament, directament o a través dels governs civils (actuals subdelegacions del Govern) i delegacions del Govern, la concessió d'ajudes de caràcter immediat en situacions d'emergència o greu risc, i en els supòsits de danys a persones o béns ocasionats per catàstrofes, calamitats públiques o altres circumstàncies de naturalesa anàloga.

En desplegament d'aquest Reial decret 692/1981, de 27 de març, el Ministeri de l'Interior dicta una ordre ministerial, on es recull el procediment de concessió d'ajudes en atenció a les necessitats derivades de situacions d'emergència, catàstrofe o calamitat pública, l'Ordre ministerial de 31 de juliol de 1989, i posteriorment, l'Ordre ministerial de 18 de març de 1993, que estableix els requisits i les condicions per a l'obtenció de les ajudes, així com els possibles beneficiaris.

La regulació d'aquest tipus d'ajudes ha resultat afectada per l'entrada en vigor de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, la qual introdueix novetats en la figura jurídica de la subvenció, anteriorment prevista als articles 81 i 82 del text refós de l'antiga Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre. En concret, la Llei esmentada estableix com a procediment d'aplicació general per a la concessió d'ajudes el règim de concurrència competitiva i restringeix els supòsits de concessió directa, d'acord amb el que preveu el seu article 22.2.

Les característiques especials dels beneficiaris de les ajudes que preveu aquest Reial decret, que ho són pel fet d'estar en una determinada situació de necessitat que acrediten feaentment, tant si són corporacions locals que han efectuat despeses d'emergència, com si són unitats familiars, que han tingut danys personals en els seus béns, o persones físiques o jurídiques que han estat requerides per prestar serveis per una autoritat competent, porten a la conclusió que no és possible aplicar a aquests supòsits el règim general de procediment de concessió en concurrència competitiva, per la qual cosa aquestes subvencions serien de concessió directa.

D'aquesta manera, aquestes ajudes quedarien subsumides dins l'article 22.2.c) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, el qual disposa que es poden concedir de manera directa les subvencions en què «s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari, o altres degudament justificades que dificultin la convocatòria pública». En conseqüència, en el seu desplegament, caldria atènyer-se al que estableix l'article 28.2 de l'esmentada Llei, en què es preveu que la compe-

tència per dictar les normes que regulin aquest tipus de subvencions de concessió directa es reserva al Govern, mitjançant real decret, a proposta del titular del departament interessat, i amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, i que s'han d'ajustar a les previsions que conté la Llei, llevat del que afecta l'aplicació dels principis de publicitat i concurrència. L'article 28.3 estableix el contingut mínim del real decret esmentat.

Per a la realització de tot el que antecedeix, en cada exercici, els pressupostos generals de l'Estat han estat consignat determinats crèdits per a atencions de qualsevol ordre derivades d'aquestes causes, que afectin unitats familiars o corporacions locals que manquin dels recursos econòmics necessaris per fer front a aquestes situacions, així com persones físiques o jurídiques que s'hagin vist obligades a fer una prestació personal o de béns, a requeriment de l'autoritat competent, en situacions d'emergència.

Les circumstàncies que concorren en els casos d'emergències o catàstrofes que motiven la concessió d'aquestes ajudes aconsellen que, d'una banda, el seu procediment regulador s'inspiri en els principis de flexibilitat, equitat i proporcionalitat i, d'altra banda, es proveeixi d'una sèrie de garanties, formals i materials, tant amb vista a la salvaguarda de les exigències d'imparcialitat i justícia aplicables als subjectes afectats, com a la correcta adequació dels fons públics que s'apliquin amb aquesta finalitat.

Durant els 11 anys de vigència de l'Ordre de 18 de març de 1993 esmentada anteriorment, han sorgit diversos problemes a conseqüència de la complexitat de la matèria, així com de la quantitat i varietat de casos suscitats durant el període d'aplicació. Per això, l'objectiu d'aquest Reial decret és ajustar la seva regulació al marc que estableix la nova Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, i establir un procediment que eviti els problemes pràctics que s'han plantejat en els últims anys.

Es defineix amb més precisió, en primer lloc, què s'ha d'entendre per situació d'emergència o de naturalesa catastròfica, i es precisen les condicions i els requisits que ha de complir el fet causant de l'emergència, així com les circumstàncies que determinen l'aplicació de les mesures previstes.

En segon lloc, es delimita l'actuació en el cas de la prestació personal o de béns de persones físiques o jurídiques a requeriment de l'òrgan competent, es determina l'autoritat competent i es posa èmfasi en el caràcter extraordinari d'aquestes actuacions.

D'altra banda, es diferencien les actuacions d'emergència que puguin dur a terme les corporacions locals en el moment mateix en què s'esdevenen els fets, o immediatament després, d'aquelles altres accions encaminades a la reparació de béns i serveis, les quals podrien finançar-se, si s'escau, amb crèdits dels departaments ministerials que hi siguin competents. Tot això sense perjudici de les mesures que eventualment puguin adoptar les mateixes corporacions locals o les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, amb càrrec als crèdits específics consignats en els seus pressupostos respectius.

En aquest sentit, en aplicació dels principis de col·laboració i de coresponsabilitat entre administracions, pel que fa a la subvenció d'aquestes despeses d'emergència, l'aportació de l'Administració General de l'Estat es fixa en el 50 per cent d'aquestes despeses, d'acord amb el marc establert en els plans de cooperació local, excepte en els casos en què, a causa de la quantia dels danys, es pot augmentar l'esmentat percentatge fins a completar el total de les despeses d'emergència realitzades.

D'altra banda, l'aplicació d'aquests principis de col·laboració i de coordinació entre administracions públiques aconsella l'adopció de mecanismes de cooperació,

en la gestió de les subvencions previstes, entre l'Administració General de l'Estat, els governs de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, i les corporacions locals.

Finalment, s'incorporen les novetats legislatives introduïdes des de l'entrada en vigor de l'Ordre del Ministeri de l'Interior, de 18 de març de 1993, concretament, l'aprovació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i la Llei 4/1999, de 13 de gener, de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En virtut d'això, a proposta del ministre de l'Interior, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de març de 2005,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Es regeix pel que disposa aquest Reial decret la concessió d'ajudes o subvencions en atenció a necessitats derivades de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica, amb les condicions i els requisits que s'hi estableixen.

2. S'entén per situació d'emergència l'estat de necessitat sobrevingut a una comunitat de persones davant un risc col·lectiu excepcional greu i imminent, el qual, pel seu origen i caràcter, és inevitable o imprevisible, i que esdevé situació de naturalesa catastròfica quan, una vegada actualitzat el risc i produït el fet causant, s'alteren substancialment les condicions de vida d'aquesta col·lectivitat i es produeixen greus danys que afecten una pluralitat de persones i béns.

Article 2. Naturalesa.

1. La concessió d'aquestes ajudes té caràcter subsidiari respecte a qualsevol altre sistema de cobertura de danys, públic o privat, nacional o internacional, del qual puguin ser beneficiaris els afectats.

2. No obstant això, quan aquests sistemes no cobreixin la totalitat dels danys produïts, les subvencions que preveu aquest Reial decret es concedeixen amb caràcter complementari i són compatibles en concurrència amb altres subvencions, indemnitzacions, ajudes, ingressos o recursos, procedents de sistemes públics o privats, nacionals o internacionals, fins al límit del valor del dany produït.

3. En qualsevol cas, l'adopció d'aquestes mesures pal·liatives s'inspira en els principis d'economia, celeritat, eficàcia i solidaritat, així com en els de cooperació i coordinació entre administracions públiques. A aquests fins, s'han d'impulsar els mecanismes de col·laboració que en cada cas contribueixin a augmentar l'operativitat de les mesures que preveu aquest Reial decret.

Article 3. Règim jurídic.

1. El procediment de concessió es regeix pel que estableix la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, per les disposicions reglamentàries dictades en el seu desplegament i pel que estableix aquest Reial decret.

2. Sobre això, les ajudes s'atorguen en règim de concessió directa amb vista a l'interès públic i social deri-

vat de les circumstàncies singulars que concorren en una situació d'emergència, i a l'empara del que disposa l'article 22.2.c) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 4. *Finançament.*

Les subvencions es financen amb càrrec als crèdits que, amb caràcter d'ampliables, es consignin per a aquests fins en el programa 134M, «Protecció civil», dels pressupostos generals de l'Estat.

Article 5. *Beneficiaris.*

1. Poden ser beneficiaris d'aquestes ajudes, en els termes i els requisits que estableix aquest Reial decret, els següents:

a) Les unitats familiars o de convivència econòmica que tinguin danys personals o materials, amb acreditada escassetat de recursos econòmics per fer front a una situació d'emergència o catàstrofe.

b) Les corporacions locals que, així mateix, acreditin escassetat de recursos per fer front a les despeses derivades d'actuacions davant situacions de greu risc o naturalesa catastròfica.

c) Les persones físiques o jurídiques que, requerides per l'autoritat competent, hagin dut a terme una prestació personal o de béns, a causa d'una situació d'emergència.

2. Per l'especial naturalesa de les ajudes que preveu aquest Reial decret, s'eximeixen els beneficiaris del compliment dels requisits que regula l'article 13.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 6. *Col·laboració amb altres administracions públiques.*

1. El Ministeri de l'Interior i els governs de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla afectades poden subscriure els convenis de col·laboració que siguin adequats per aplicar millor les mesures que preveu aquest Reial decret, sense perjudici de les competències que corresponguin a les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla a l'empara del que disposen els seus estatuts d'autonomia.

2. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla i les corporacions locals poden actuar com a entitats col·laboradores, a tots els efectes relacionats amb les subvencions que preveu aquest Reial decret, d'acord amb el que estableix l'article 12 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

CAPÍTOL II

Procediment de concessió

Article 7. *Termini i presentació de les sol·licituds.*

1. Les sol·licituds s'han de presentar, mitjançant els models normalitzats que determini per reglament el Ministeri de l'Interior, a la delegació o subdelegació del Govern corresponent a la província en què s'hagin produït els fets causants de la sol·licitud, o en qualsevol dels registres que recull l'article 38 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en el termini d'un mes, a comptar de l'endemà de la data d'acabament d'aquests fets.

2. A les sol·licituds s'hi han d'adjuntar els documents que, així mateix, determini per reglament el Ministeri de l'Interior, per a cada tipus d'ajuda i de beneficiari. En el cas que tràmits administratius aliens als sol·licitants impedeixin les aportacions documentals previstes,

aquests han de presentar la sol·licitud en el termini establert i acreditar haver instat l'elaboració o expedició dels documents preceptius, i estan obligats a aportar-los en el termini de 10 dies des que finalment hagin estat obtinguts.

Article 8. *Inici del procediment.*

1. El procediment s'inicia a instància de part, i la delegació o subdelegació del Govern competent que rebí la sol·licitud ha de comunicar als interessats l'inici del procediment, de conformitat amb el que estableix l'article 42.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i comprovar que compleix els requisits formals exigibles, així com que s'hi adjunta la documentació preceptiva.

2. En cas contrari, ha de requerir l'interessat perquè en un termini de 10 dies solucioni la falta o aporti els documents preceptius, d'acord amb el que disposa l'article 71.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, amb la indicació que, si no ho fa així, se'l considera desistit de la seva petició, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada pel ministre de l'Interior en els termes que preveu l'article 42.1 d'aquella.

3. En cas que l'objecte de l'ajuda sol·licitada estigui manifestament fora de l'àmbit de protecció d'aquest Reial decret, la delegació del Govern o la subdelegació del Govern ha de remetre l'esmentada sol·licitud a l'Administració competent per raó de la matèria i ha de notificar aquesta circumstància a l'interessat.

Article 9. *Instrucció.*

1. La delegació o la subdelegació del Govern ha de coordinar les actuacions que requereixin la intervenció d'altres òrgans de les administracions competents, especialment pel que fa als informes tècnics que hagin de ser emesos per corporacions locals, en la forma que es determini per reglament, tant amb la finalitat de valorar el dany subvencionable com la situació socioeconòmica dels damnificats.

En aquest sentit, s'ha d'instar l'elaboració d'aquest tipus d'informes en els moments immediatament posteriors a l'esdeveniment del fet causant de l'emergència, perquè s'incorporin a la instrucció del procediment.

2. Completada la recepció de sol·licituds, juntament amb la documentació preceptiva, la delegació o subdelegació del Govern ha de remetre els expedients tramitats a la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, dins els cinc dies següents al final del termini de presentació de sol·licituds o, si s'escau, del termini per esmenar-lo, juntament amb una relació dels possibles beneficiaris.

3. A cada expedient, la delegació del Govern o, si s'escau, la subdelegació del Govern hi ha d'adjuntar un informe sobre el fet causant de la situació d'emergència, en el qual ha de precisar:

- La zona territorial i el volum de població afectats.
- Una descripció del fet, i també de la seva causa i origen, amb justificació de la seva gravetat; a aquests efectes s'hi poden adjuntar informes meteorològics o altres de caràcter tècnic.
- La relació directa i determinant de causalitat entre aquests fets i els danys derivats de la situació esmentada.
- Qualsevol altra circumstància que permeti avaluar els efectes, la quantia o el caràcter dels danys.
- Un pronunciament exprés sobre el caràcter d'emergència o la naturalesa catastròfica dels fets produïts.

4. Rebut els expedients, la Direcció General de Protecció Civil i Emergències ha de procedir a examinar la

documentació annexa a les sol·licituds i comprovar que es compleixen els requisits formals que permetin la seva correcta valoració.

Article 10. *Criteris d'avaluació.*

Vistos els expedients tramitats, la Direcció General de Protecció Civil i Emergències ha d'avaluar les sol·licituds, pot fer totes les comprovacions i inspeccions complementàries que consideri pertinents i ha de procedir a dictar la proposta de resolució definitiva, d'acord amb els criteris següents:

- a) La relació directa i determinant dels fets causants de la sol·licitud d'ajuda, amb una situació d'emergència o de naturalesa catastròfica, en els termes que estableix aquest Reial decret.
- b) El caràcter ineludible i inajornable de les actuacions a què s'ha de subvenir amb l'ajuda sol·licitada.
- c) La proporcionalitat entre la magnitud de danys produïts i la quantia de les ajudes que s'han de concedir.
- d) El caràcter complementari amb altres ajudes, indemnitzacions o altres beneficis que, pels mateixos conceptes, puguin ser concedides per altres administracions o ens públics o privats, nacionals o internacionals.

Article 11. *Resolució.*

1. El ministre de l'Interior, a la vista de la proposta definitiva formulada per la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, ha de resoldre les sol·licituds de forma motivada en el termini de sis mesos des de la data en què aquelles hagin tingut entrada en el registre de la delegació o subdelegació del Govern. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució, la sol·licitud s'entén desestimada per silenci administratiu, tot i l'obligació de l'Administració de dictar resolució expressa en el procediment. En els dos casos, es poden interposar els recursos legalment procedents.

2. Així mateix, s'ha de donar coneixement de les resolucions esmentades a les delegacions i subdelegacions del Govern a les províncies i ciutats de Ceuta i Melilla on s'hagin produït els fets causants de les sol·licituds.

Article 12. *Modificació de la resolució.*

La quantia de les ajudes concedides pot ser modificada en qualsevol moment, encara que se n'hagi satisfet l'import, quan s'hagin alterat les condicions per a l'obtenció de la subvenció, i també quan s'hagin obtingut de manera concurrent amb altres aportacions per als mateixos fins, i aquestes superin conjuntament el valor del dany produït.

Article 13. *Reintegració de la subvenció.*

1. És procedent el reintegrament de les quantitats percebudes i l'exigència de l'interès de demora des del moment del pagament de la subvenció en els casos que estableix l'article 37 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

2. A aquests efectes, són aplicables les disposicions que conté el títol II de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, especialment pel que fa a la tramitació del procediment de reintegrament i termini de prescripció del dret de l'Administració a practicar o liquidar el reintegrament.

3. Així mateix, i no obstant el reintegrament de l'ajuda, en cas que aquestes conductes siguin constitutives d'infracció administrativa, cal atènyer-se al que disposa, pel que fa a la imposició de les sancions que siguin procedents, el títol IV de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 14. *Justificació de l'ajuda.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 30.7 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, les subvencions concedides no requereixen altra justificació que l'acreditació d'estar en la situació que motiva la concessió de l'ajuda, per a la qual cosa s'han d'aportar els documents i els justificants que acreditin els danys soferts en el cas d'unitats familiars o de convivència econòmica, o les despeses efectuades per als altres tipus de beneficiaris.

2. Tot i això, els òrgans instructors del procediment poden establir tots els controls que considerin pertinents per verificar l'existència d'aquesta situació, i també que la subvenció es destina a la finalitat per a la qual va ser concedida.

CAPÍTOL III

Ajudes destinades a unitats familiars o de convivència per pal·liar danys materials en habitatges i béns

Article 15. *Modalitats.*

1. Es pot concedir subvenció en els casos següents:

a) En cas de destrucció total de l'habitatge habitual, sempre que un dels membres de la unitat familiar o de convivència que hi residien en sigui el propietari.

b) Per danys que afectin l'estructura de l'habitatge habitual, amb idèntiques condicions a les exigides al paràgraf anterior.

c) Per danys menys greus que no afectin l'estructura de l'habitatge habitual, sempre que un dels membres de la unitat familiar o de convivència que hi residia estigui obligat legalment, en virtut del títol jurídic de possessió sobre l'habitatge, a assumir el cost econòmic dels danys produïts.

d) Per destrucció o danys dels béns domèstics de primera necessitat que hagin estat afectats a l'habitatge habitual pels fets causants. A aquests efectes, únicament es consideren béns domèstics de primera necessitat els mobles i elements de l'equipament domèstic bàsic per cobrir les necessitats essencials d'habitabilitat de l'habitatge.

2. Als efectes de les ajudes que preveu aquest capítol per a habitatge habitual i béns domèstics de primera necessitat, únicament poden ser objecte de subvenció els danys que hagin estat causats de manera directa i determinant pel fet catastròfic al qual s'imputin; a aquests efectes, ha de quedar suficientment acreditada la relació de causalitat.

3. Només són objecte de subvenció els danys que es localitzin en l'habitatge pròpiament dit, destinat a casa habitació, amb l'exclusió de les dependències o els annexos que, encara que formin part de l'immoble en el qual s'ubica l'habitatge, no estiguin destinats a l'ús estrictament residencial, com ara garatges, coberts destinats a magatzem o traster, dependències destinades a ús agrícola o pecuari, i altres de similars.

4. Per habitatge habitual s'entén exclusivament el que constitueix el domicili de residència efectiva, continuada i permanent de la unitat familiar o de convivència.

Article 16. *Beneficiaris.*

1. Poden ser beneficiaris de les ajudes econòmiques que estableix aquest capítol les unitats familiars o de convivència econòmica el conjunt d'ingressos anuals nets de les quals, corresponents als 12 mesos anteriors al fet causant o, si no, a l'últim exercici anual anterior a aquell, no superin les quanties següents, segons el nombre d'integrants de la unitat:

Nombre de membres de la unitat	Quantia: IPREM + percentatge (IPREM: indicador públic de renda d'efectes múltiples)
Un o dos membres	IPREM + 40 per cent.
Tres o quatre membres	IPREM + 80 per cent.
Més de quatre membres	IPREM + 120 per cent.

2. Quant al còmput del nombre d'integrants de la unitat familiar o de convivència econòmica, és aplicable el que estableix l'article 4.3 de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, de manera que cada fill discapacitat o incapacitat per treballar computa com dos membres de la unitat.

3. D'altra banda, als efectes del còmput dels ingressos conjunts de la unitat familiar o de convivència, s'han de tenir en compte tots els percebuts, per qualsevol concepte, per tots els integrants de la unitat familiar o de convivència que resideixin a l'habitatge afectat.

4. Per unitat familiar o de convivència econòmica s'entén la persona o el conjunt de persones que resideixin en un mateix habitatge de manera habitual i permanent, units per vincles de consanguinitat o afinitat o per qualsevol altra relació que impliqui coresponsabilitat o dependència econòmica entre els seus membres, de manera que consumeixin i/o comparteixin aliments, despeses comunes de l'habitatge o altres béns amb càrrec a un mateix pressupost.

Article 17. *Quantia de les ajudes.*

1. Les ajudes a les unitats familiars o de convivència econòmica per pal·liar danys materials es concedeixen en les circumstàncies i les quanties que s'esmenten a continuació:

a) Per la destrucció total de l'habitatge habitual, es pot concedir una ajuda, segons el cost econòmic valorat dels danys, fins a una quantia màxima de 12.600 euros.

b) Per danys que afectin l'estructura de l'habitatge habitual, referits únicament a les dependències destinades a la vida familiar, es concedeix una quantitat corresponent al 50 per cent dels danys valorats, ajuda que no pot superar la quantitat de 8.600 euros.

c) Per danys que no afectin l'estructura de l'habitatge habitual, es concedeix una quantitat corresponent al 50 per cent dels danys segons la valoració tècnica, ajuda que no pot superar la quantitat de 4.300 euros.

d) Per destrucció o danys en els béns domèstics de primera necessitat de l'habitatge habitual que hagin estat afectats pels fets causants de la sol·licitud, es concedeix una quantitat corresponent al cost de reposició o reparació dels béns afectats, que en cap cas no pot ser superior a 2.150 euros.

CAPÍTOL IV

Ajudes destinades a unitats familiars o de convivència per pal·liar danys personals

Article 18. *Modalitats.*

1. En cas que es produeixi la mort de persones a conseqüència dels fets o situacions de catàstrofe pública a què es refereix aquest Reial decret, per cada membre mort de la unitat familiar o de convivència de l'aportació d'ingressos del qual depenguin substancialment els altres membres, s'ha de concedir la quantitat de 17.150 euros.

2. La mateixa quantitat s'ha de concedir en el cas d'incapacitat absoluta i permanent del membre de la unitat familiar o de convivència en les mateixes circumstàncies de dependència substancial dels ingressos del mort.

3. Les ajudes que regulen els dos apartats anteriors només són procedents quan la defunció o la incapacitat

hagin estat causades directament pels fets que van provocar la situació d'emergència o catàstrofe pública.

Article 19. *Beneficiaris.*

1. En els casos de mort a què es refereix l'article anterior, poden ser beneficiaris d'aquestes ajudes, a títol de víctimes indirectes, i sempre amb referència a la data de la defunció, les persones que compleixin les condicions que s'indiquen a continuació:

a) El cònjuge de la persona morta, no separada legalment, o la persona que hagi estat convivint amb el mort de manera permanent, amb una relació d'afectivitat anàloga a la del cònjuge, tingui l'orientació sexual que tingui, durant almenys els dos anys anteriors a la data de la defunció, llevat que hagin tingut descendència en comú –en aquest cas n'hi ha prou d'acreditar la convivència– i sempre que es doni el requisit de la dependència econòmica respecte a la persona morta.

b) Els fills de la persona morta, sempre que en depenguin econòmicament, amb independència de l'edat i la filiació o de la condició de pòstums.

c) Els fills que no eren del difunt però ho siguin de les persones que preveu el paràgraf a), sempre que es doni el requisit de dependència econòmica d'aquell.

d) En defecte de les persones esmentades en els paràgrafs anteriors, són beneficiaris de l'ajuda els pares de la persona morta, sempre que depenguin substancialment dels ingressos d'aquesta.

2. Als efectes d'aquest article, s'entén que una persona depèn econòmicament del difunt quan, en el moment de la defunció, aquella visqui totalment o parcialment a expenses d'aquest i no percebi, en còmput anual, rendes o ingressos de qualsevol naturalesa superiors al 150 per cent del IPREM vigent en aquell moment, també en còmput anual.

Article 20. *Concurrencia de beneficiaris.*

Si concorren diversos beneficiaris a títol de víctimes indirectes, la distribució de la quantitat a què ascendeixi l'ajuda s'efectua de la manera següent:

a) En els casos a què al·ludeixen els paràgrafs a), b) i c) de l'article 19.1, i quan concorrin com a víctimes indirectes el cònjuge i el fill o els fills de la persona morta, la quantitat s'ha de dividir en dues parts iguals. Una part correspon al cònjuge o la persona que hagi estat convivint amb el mort, en els termes del paràgraf a) de l'article 19.1, i l'altra part, al fill o als fills esmentats en els paràgrafs b) i c) de l'article 19.1, que s'ha de distribuir entre tots ells, quan siguin diversos, per parts iguals.

b) En cas que en siguin beneficiaris els pares de la persona morta, la quantitat corresponent a l'ajuda s'ha de repartir entre ells per parts iguals.

CAPÍTOL V

Ajudes a corporacions locals

Article 21. *Modalitats.*

Es poden concedir ajudes a les corporacions locals per fer front a situacions d'emergència o catàstrofe pública en les circumstàncies que es detallen a continuació:

a) Per subministrament d'aigua potable, en situacions d'emergència per sequera, per garantir l'atenció de les necessitats bàsiques de la població, estimades a aquests efectes en 50 litres per habitant i dia; a aquests efectes, es computa la població de dret censada al municipi afectat.

L'ajuda per despeses de subministrament d'aigua per a consum de la població en situació d'emergència per sequera no s'ha de prolongar més enllà de tres mesos des del començament d'aquesta situació, i queda a criteri de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, amb l'informe previ en aquest sentit de la delegació o subdelegació del Govern corresponent, ampliar el termini esmentat, així com la durada de l'eventual pròrroga.

b) Per les despeses realitzades derivades d'actuacions inajornables en situació d'emergència, efectuades en el mateix moment que aquesta es produeixi o en els moments immediatament posteriors a la finalització dels fets causants, sempre que el seu objecte sigui el funcionament dels serveis públics essencials i imprescindibles per garantir la vida i la seguretat de les persones.

A aquests efectes, s'exclouen d'aquest concepte les tasques dutes a terme amb mitjans propis de la corporació local, ja siguin materials, com ara maquinària, eines, etc., o humans, entenent com a tals el personal contractat amb anterioritat als fets causants. En cap cas són subvencionables les despeses de personal generades per bombers, policia local, protecció civil i altres de caràcter anàleg.

Article 22. *Requisits.*

Als efectes de l'acreditació d'escassetat de recursos econòmics, únicament es pot obtenir la condició de beneficiari quan l'import de les despeses considerades d'emergència en aplicació de les disposicions d'aquest Reial decret, i efectivament realitzades per la corporació local sol·licitant, superi el tres per cent de la quantia consignada en el capítol pressupostari relatiu a despeses corrents en béns i serveis de l'exercici en què s'hagin produït els fets causants de les despeses.

Article 23. *Quanties.*

Als efectes previstos a l'article 22, es concedeix fins al 50 per cent del cost total del subministrament d'aigua potable en cas de sequera o de les despeses que es puguin qualificar d'emergència.

No obstant això, quan les despeses susceptibles de subvenció superin el 20 per cent del capítol pressupostari relatiu a despeses corrents en béns i serveis de l'exercici en què s'hagi produït el fet causant, es pot estendre l'ajuda fins al 100 per cent de les despeses d'emergència.

El percentatge d'ajuda aplicable en cada cas es determina en atenció a la naturalesa de les despeses i a la situació econòmica de l'entitat local.

CAPÍTOL VI

Ajudes a persones físiques o jurídiques que hagin efectuat prestació personal o de béns

Article 24. *Modalitats.*

Poden ser beneficiaris de les subvencions que preveu aquest Reial decret les persones físiques o jurídiques que, requerides per l'autoritat competent en matèria de protecció civil en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, hagin dut a terme la prestació personal o de béns amb motiu d'haver-se produït una situació d'emergència.

Article 25. *Requisits.*

La intervenció de l'Administració General de l'Estat en aquest cas té caràcter complementari i subsidiari de les actuacions que s'hagin de dur a terme amb els mitjans i recursos previstos en els plans de protecció civil de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla o de les corporacions locals.

Aquesta intervenció es limita a les actuacions absolutament imprescindibles i inajornables, portades a terme en el moment mateix de l'emergència, per a la protecció de persones i béns o per evitar un perill greu i imminent per a la seva vida o seguretat.

Article 26. *Quanties.*

Als efectes que preveu l'article 24, les persones físiques o jurídiques requerides per l'autoritat competent en una situació d'emergència per fer una prestació de béns o serveis poden obtenir el rescabament per l'import total de les despeses, danys o perjudicis ocasionats per la prestació.

Disposició addicional única. *Delegació de competències.*

Davant situacions d'emergència, catàstrofes o calamitats públiques d'especial gravetat o elevat nombre de sol·licituds, el ministre de l'Interior, atenent el seu propi criteri, pot delegar les facultats que li confereix aquest Reial decret en els delegats del Govern a les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla afectades.

Disposició transitòria primera. *Tramitació de procediments anteriors.*

Els expedients de concessió d'ajuda pendents de tramitació i resolució a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret es tramiten i es resolen d'acord amb les disposicions de l'Ordre del Ministeri de l'Interior, de 18 de març de 1993, modificada per l'Ordre de 30 de juliol de 1996.

Disposició transitòria segona. *Documentació complementària.*

Així mateix, mentre no es produeixi el desplegament reglamentari a què fa referència la disposició final primera d'aquest Reial decret, és aplicable, en els aspectes no regulats per aquest, l'Ordre del Ministeri de l'Interior, de 18 de març de 1993, especialment pel que fa a la documentació necessària que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud.

Disposició transitòria tercera. *Règim de les ajudes que preveu l'Ordre INT/439/2005, de 14 de febrer.*

Sense perjudici del que estableix la disposició derogatòria única, el règim específic d'ajudes que preveu l'Ordre INT/439/2005, de 14 de febrer, per la qual es modifica l'Ordre de 18 de març de 1993, conserva la vigència i es manté subsistent en tots els seus termes entenent-se subsumit en aquest Reial decret, als efectes del que disposen els articles 22.2.c) i 28.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada en els seus termes, en tot el que no quedi afectat per la disposició transitòria segona d'aquest Reial decret, l'Ordre del Ministeri de l'Interior, de 18 de març de 1993, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari i habilitació de desplegament.*

El ministre de l'Interior, en el termini d'un any des de la publicació d'aquest Reial decret en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, ha de dictar una ordre de desplegament en la qual s'ha de determinar la documentació que s'ha d'aportar als efectes de comprovar tant l'existència del fet cau-

sant i del dany subvencionable, com el compliment dels requisits que han de complir els beneficiaris.

El ministre de l'Interior, a proposta de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, pot dictar les instruccions necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Revisió de quanties.*

Les quanties de les subvencions a unitats familiars que estableix aquest Reial decret poden ser revisades mitjançant una ordre del ministre de l'Interior, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Economia i Hisenda, per adaptar-les a l'evolució del cost de la vida.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 18 de març de 2005.

JUAN CARLOS R.

El ministre de l'Interior,
JOSÉ ANTONIO ALONSO SUÁREZ

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

4575 *REIAL DECRET 310/2005, de 18 de març, pel qual es modifica el Reial decret 330/2002, de 5 d'abril, pel qual es concreten determinats aspectes de la normativa europea reguladora de l'ajuda a la producció de cotó. («BOE» 67, de 19-3-2005.)*

El paràgraf primer de l'article 6.1 del Reial decret 330/2002, de 5 d'abril, pel qual es concreten determinats aspectes de la normativa europea reguladora de l'ajuda a la producció de cotó, estableix una limitació de caràcter bàsic, per a la superfície amb dret a optar a l'ajuda a la producció de cotó. Es tracta de la rotació del conreu, de manera que no es pugui conrear cotó a la mateixa superfície durant dos anys seguits, encara que, d'acord amb l'article 6.2 del Reial decret, les comunitats autònomes poden exceptuar de la rotació del conreu les explotacions amb una superfície total de cotó que no superi les 10 hectàrees.

Establerta aquesta limitació en el paràgraf primer de l'article 6.1, el paràgraf segon de l'article esmentat disposa que no es poden establir altres mesures addicionals de limitació de la superfície amb dret a optar a l'ajuda a la producció de cotó que les que el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació estableixi, amb l'informe previ de les comunitats autònomes i de les organitzacions professionals agràries, sobre la base d'algun dels criteris que es determinen.

Aquesta previsió s'ha de modificar, ja que impedeix que les comunitats autònomes, en l'exercici de les seves competències exclusives en matèria d'agricultura, d'acord amb el que preveu l'article 148.1.7a de la Constitució, puguin establir mesures addicionals de limitació de la superfície amb dret a optar a l'ajuda a la producció de cotó tenint en consideració els criteris que determina el mateix Reial decret; per això, s'ha de modificar el paràgraf segon de l'article 6.1. D'altra banda, les competències

estatals es concreten tant en la necessitat que el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació emeti informe favorable sobre els aspectes que afectin la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, com l'establiment de criteris que determina el mateix article 6.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de la competència estatal sobre les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica que recull l'article 149.1.13a de la Constitució. En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes, així com les organitzacions més representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 18 de març de 2005,

D I S P O S O :

Article únic. *Modificació del Reial decret 330/2002, de 5 d'abril, pel qual es concreten determinats aspectes de la normativa europea reguladora de l'ajuda a la producció de cotó.*

El paràgraf segon de l'article 6.1 del Reial decret 330/2002, de 5 d'abril, pel qual es concreten determinats aspectes de la normativa europea reguladora de l'ajuda a la producció de cotó, queda redactat de la manera següent:

«No obstant això, les comunitats autònomes poden establir, a l'empara del que disposa la normativa comunitària esmentada, altres mesures addicionals de limitació de la superfície amb dret a optar a l'ajuda a la producció de cotó, amb l'informe favorable previ del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en els aspectes que puguin afectar les competències estatals en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, d'acord amb algun dels criteris següents:

a) L'economia agrària de les regions en què té importància la producció de cotó, tenint en consideració especialment la identificació de les zones en què tradicionalment s'hagi realitzat el conreu esmentat.

b) L'estat edafoclimàtic de les superfícies en qüestió, la gestió de les aigües del regadiu i les tècniques de conreu que puguin millorar el medi ambient.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 18 de març de 2005.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Agricultura, Pesca
i Alimentació,
ELENA ESPINOSA MANGANA

4576 *REIAL DECRET 311/2005, de 18 de març, pel qual s'estableix la normativa bàsica relativa al règim d'ajudes en el sector dels farratges dessecats. («BOE» 67, de 19-3-2005.)*

La normativa comunitària aplicable al règim d'ajudes al sector dels farratges dessecats està continguda en el Reglament (CE) núm. 1786/2003 del Consell, de 29 de